

ПРОКЛАМАЦИЈА
НАРОДУ СРПСКОМ.
БРАЋО!

И последњу реч своју изрече суд наш у делу великог злочинства, које је извршено над нашим непрежаљеним књазом, Михаилом Обреновићем III.

Кривци, који су у овоме ужасном догађају у Србији учествовали, изнађени су и предати казни, која их је по закону чекала; а хвала пријатељству краљевске владе суседне нам Угарске, предузете су мере и против оних, који су ово паклено дело на оној страни сковали. Раскњаз Карађорђевић, главни ви-

новник злочинства, пошто је судом нашим осуђен на казну, коју је заслужио, тавнује сад са неким својим сукривцима, у престолници Угарској, где је становао од како је збачен са престола, на коме је недостојно седио. Можемо се надати да ни тамо неће ни њега ни његову зликовачку дружину мимоићи праведна осуда. То можемо с поуздањем очекивати од правдољубивости угарских судова и племенитости наших суседа, који су са свију крајева и из свију кругова својих похитали, да жигосу богомрско дело убиства својим гнушањем, а нама братински да изјаве дубоко учешће у обштенародној жалости, која нас постиже.

Исход суђења свршеног у Србији над убицама књаза Михаила показује, да је заверу скројио и извршио двојаки измет људски: друштвени, који је у Топчидеру испаштао раније грехе своје; и политични, који је ван отаџбине по туђини лутао.

Само међ робијашима, међ својим сродницима и слугама нашао је тешки преступник одзива својим погибелним плановима. Тај појав показује најјасније, у каквим је редовима Карађорђевић бројао своје приврженике, докле, напротив, обштенародна, безгранична жалост, која се показала за нашим великим покојником, као и љубав, којом је пригрљен млади огранак Обреновића, дају нов доказ, на како широком и чврстом темељу стоји наша народна династија.

Србија прође кроз опасну кризу, но слогом нашом она из ње изиђе ни мало неослабивши. Ако је зликовачка рука и успела, да љубави нашој отргне

највећег патриота, опет нам остаде снага, коју је он створио, остаде она велика народна мисао, којој је он живот свој посветио био, и коју ћемо ми, у име Бога, наставити силама, које једнако прирашћују.

У земљи је свуда ред подпуно одржан, а у суседству и свему иностранству, разборитим владањем народним, очувано је Србији оно исто уважање, које је она и пређе свуда уживала.

Браћо, свршетком изузетног положаја, у који бисмо бачени тешким ударом, који претрписмо, повраћа се сад све у редовно стање.

Слободни од јако да све силе своје посветимо искључиво бризи о напредку земаљском, о развоју установа народних, призовимо у помоћ благослов божији, па приступимо многим и тешким задатцима, који нас чекају. Успех не може изостати нашим трудима, ако продужимо онако исто мудро владати се, као што смо чинили у тренутцима највеће опасности.

Зато останимо скупљени, као што смо око престола свога младог књаза, и као што негда чинише синови на гробу оца свога великог Немање, заветујмо се и ми над палом жртвом, да ћемо, улазећи у дело народног препорођења, руководити се једино обзирима на опште добро. И Богу и домовини љуто би сваки онај сагрешио, који би нарочито у овако важним часовима покушао да данашњу дивну слогу народа српског ремети: правда и божија и народска не би га мимоишла.

Идући само тим путем слоге и патриотства можемо се с поуздањем надати, да благослов небески

неће изостати, а да се богато не излије над Срби-
јом и њеним владоцем.

Живио наш млади књаз,
Живио Милан Обреновић IV!

31. Октобра 1868 год. у Београду.

НАМЕСНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА:

М. П. Блазнавац с. р.

Јован Ристић с. р.

Јован Гавриловић с. р.
